

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	7
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	10
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	15
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	16

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 87/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wynikająca z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej zasada wypłaty odszkodowania w przypadku zbiegu świadczeń z tytułu dwóch lub więcej ubezpieczeń z tego samego zdarzenia odnosi się także do sytuacji, gdy każda z umów ubezpieczenia została zawarta przez innego ubezpieczającego, a uprawnionym do świadczenia ubezpieczeniowego jest sam ubezpieczający?”

III CZP 88/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając kontrolę legalności postępowania administracyjnego przed Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów postępowania, które stanowią przesłanki wznowienia postępowania (art. 145 § 1 pkt 1-8 k.p.a.) lub przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji (art.156 § 1 pkt 1-7 k.p.a.) na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. uchyla zaskarżoną decyzję bez konieczności rozpoznania istoty sprawy?”

III CZP 89/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do wpisania w księdze wieczystej hipoteki przymusowej na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece jest konieczne załączenie do wniosku o wpis tytułu wykonawczego w oryginale, czy też wystarczy przedłożenie tego dokumentu w formie odpisu tytułu wykonawczego, który został notarialnie poświadczony za zgodność z oryginałem?”

III CZP 90/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nierozdysponowanie nieruchomości ziemskiej przejętej na cele reformy rolnej na podstawie art. 2 ust. 1 pkt e dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (jedn. tekst: Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) *ex lege* na rzecz Skarbu Państwa, na cele reformy rolnej zgodnie z art. 1 ust. 2 w.wym. dekretu i pozostawanie jej do chwili obecnej we własności i władaniu Skarbu Państwa, stanowi wystarczającą przesłankę ustalenia w procesie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, iż wpisanym właścicielem nieruchomości, w miejsce Skarbu Państwa winien być następca prawny właściciela, któremu nieruchomość odebrano?”

III CZP 91/05

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie przepisów art. 13 ust. 2 ustawy o ubezpie-

czeniach obowiązkowych, UFG i PBUK w związku z art. 361 i 363 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) zakład ubezpieczeń wypłacając odszkodowanie z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych może:

1. pomniejszyć je o różnicę między wartością nowych części potrzebnych do jego naprawy a wartością wynikającą ze stopnia ich zużycia (tzw. amortyzację, urealnienie wartości części czy merkantylny ubytek wartości)?
2. ograniczyć poszkodowanym prawo do wyboru rodzaju części zamiennych potrzebnych do naprawy pojazdu?"

III CZP 92/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy referendarz sądowy wykonując czynności w postępowaniu upominawczym, zmierzające do wydania nakazu zapłaty, jest również uprawniony do rozpoznania wniosku o zabezpieczenie powództwa złożonego w tym postępowaniu?"

III CZP 93/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wierzyciel ma obowiązek uiszczenia opłaty kancelaryjnej na podstawie przepisu § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1996 r. w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 139, poz. 650) należnej za nadanie prawomocnemu nakazowi zapłaty na podstawie przepisu art. 782 § 2 k.p.c. – po złożeniu wniosku o nadanie przez wierzyciela

– tak w zakresie opłaty za klauzulę wykonalności jak też w zakresie opłaty za odpis nakazu zapłaty?”

III CZP 94/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy stwierdzenie braku istnienia przyczyn, określonych w art. 96 ust. 1 i art. 96 ust. 4 w zw. z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852), a obecnie określonych w art. 139 ust. 1, 3 i 4 w zw. z art. 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), które uzasadniają odmowę zawarcia umowy umożliwiającej operatorom eksploatującym sieci publiczne współkorzystanie z infrastruktury telekomunikacyjnej (dostęp) albo uzasadniają zmianę postanowień zawartej już umowy w powyższym przedmiocie jest konieczną przesłanką uznania, że odmowa zawarcia takiej umowy albo zmiana jej postanowień jest działaniem kwalifikowanym jako nadużycie pozycji dominującej, polegającym na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji (art. 8 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.)?”

2. Czy Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przysługuje, w toku postępowania wszczętego na podstawie art. 44 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.) w sprawie nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym, polegającego na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju

konkurencji, uprawnienie do samodzielnej oceny przesłanek uzasadniających odmowę zawarcia umowy umożliwiającej operatorom eksploatującym sieci publiczne współkorzystanie z infrastruktury telekomunikacyjnej (dostęp) oraz przesłanek uzasadniających zmianę takiej umowy, określonych odpowiednio w art. 96 ust. 1 i art. 96 ust. 4 w zw. z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852), a obecnie określonych w art. 139 ust. 1, 3 i 4 w zw. z art. 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.)?”

III CZP 95/05

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy należności zasądzone na podstawie art. 46 § 1, 2, art. 47 § 3 oraz art. 49 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 5, 6, 7 k.k. od posiadacza pojazdu mechanicznego bądź kierującego pojazdem podlegają zaspokojeniu przez zakład ubezpieczeń na podstawie umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych?”

III CZP 96/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wynikająca z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej zasada wypłaty odszkodowania w przypadku zbiegu świadczeń z tytułu dwóch lub więcej ubezpieczeń z tego samego zdarzenia odnosi się także do sytuacji, gdy każda z umów ubezpieczenia została zawarta przez innego ubezpieczającego, a uprawnionym do świadczenia ubezpieczeniowego jest sam ubezpieczający?”

III CZP 97/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy decyzja administracyjna o sprzedaży najemcy lokalu mieszkalnego jako przedmiotu odrębnej własności wraz z ustanowieniem użytkowania wieczystego na podstawie art. 24 i 45 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99 ze zm.) należy do kategorii aktów administracyjnych powodujących skutki cywilnoprawne w takim zakresie, że ustalonemu w tej decyzji nabywcy przysługuje roszczenie o zawarcie umowy sprzedaży lokalu w formie aktu notarialnego, jak też roszczenie o zobowiązanie właściciela nieruchomości do jej oddania w użytkowanie wieczyste?”

III CZP 98/05

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wydając postanowienie w trybie art. 755 § 1 k.p.c. dotyczące uregulowania na czas trwania postępowania kontaktów z rodzicem odseparowanym od dziecka sąd związany jest treścią art. 113 § 1 k.r.o., a zatem czy w postanowieniu zabezpieczającym może być orzeczony zakaz osobistej styczności z dzieckiem względem rodzica dysponującego władzą rodzicielską przy braku wcześniejszego orzeczenia sądu o pozbawieniu władzy rodzicielskiej tego rodzica?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 51/05 – z dnia 4 sierpnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Komornik nie jest uprawniony do obciążenia wierzyciela opłatą egzekucyjną od wyegzekwowanej części świadczenia pieniężnego w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek dłużnika na podstawie art. 825 pkt 2 k.p.c.

III CZP 53/05 – z dnia 4 sierpnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Sąd rozpoznający sprawę cywilną samodzielnie ocenia zasadność zarzutu potrącenia także wtedy, gdy zarzut ten dotyczy wiarytelności, która dochodzona oddzielnym powództwem byłaby przedmiotem rozpoznania w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu prawa pracy.

Postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2005 r. sprostowano w uchwale z dnia 22 czerwca 2005 r., III CZP 32/05 oczywistą omyłkę pisarską w ten sposób, że zamiast słów „21 czerwca 2002 r.” wpisano „21 czerwca 2001 r.”.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 39/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest prowadzenie przez sąd postępowania uproszczonego w sytuacji, gdy początkowo sprawa o czyn, który uzasadnia prowadzenie odrębnego dochodzenia na podstawie art. 325b k.p.k., była prowadzona łącznie z inną sprawą o czyn, co do którego było prowadzone śledztwo a następnie sprawa ta została ze śledztwa wyłączona i zakończona w formie dochodzenia?”

I KZP 40/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy biegłemu, który jest autorem opinii nadesłanej w trybie art. 203 § 1 k.k.w. do sądu przez kierownika zakładu zamkniętego przysługuje prawo do wynagrodzenia na podstawie art. 9 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. z dnia 28 października 1950 r. Nr 49, poz. 445 ze zm.)?”

I KZP 41/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy opłaty za wydanie kserokopii dokumentów oraz uwierzy-

telnionych odpisów z akt sprawy, pobierane w wysokości określonej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 2 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości opłaty za wydanie kserokopii dokumentów oraz uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy (Dz. U. Nr 107, poz. 1006), a w oparciu o art. 156 § 2 i 3 k.p.k., stanowią koszty sądowe, co do których ma zastosowanie art. 623 k.p.k. oraz art. 626 § 3 k.p.k.?”

I KZP 42/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 18a ust. 3 *in fine* ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (jedn. tekst: Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428 z późn. zm.) jest dopuszczalne wszczęcie postępowania lustracyjnego wobec osoby nie pełniącej, aktualnie i w przeszłości, funkcji publicznej, ani nie kandydującej na taką funkcję wymienioną w art. 3 ust. 1 i 2 powołanej ustawy?”

I KZP 43/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sformułowanie «sąd nienależycie obsadzony» zawarte w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., dotyczy również sytuacji, gdy w składzie sądu orzekał sędzia «przydzielony» do rozpoznania sprawy przez podmiot inny, niż uprawniony do tego ustawą prezes sądu (przewodniczący wydziału) wskazujący sędziego – art. 350 § 1 pkt 1 k.p.k. – w sposób określony w art. 351 § 1 k.p.k.?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 309/04 – postanowienie z dnia 1 kwietnia 2005 r.

Jeżeli w „pochodzie przestępstwa”, czyn wykracza poza granice przygotowania (art. 16 k.k.), to stanowi on co najmniej usiłowanie popełnienia tego przestępstwa.

V KK 414/04 – wyrok z dnia 5 maja 2005 r.

Uznanie wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia z 7 lipca 2003 r., SK 38/01 (Dz. U. Nr 121, poz. 1142) niekonstytucyjności pkt 3 obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 października 1997 r. o sprostowaniu błędów (Dz. U. Nr 128, poz. 840), dotyczącego sprostowania treści art. 156 § 1 pkt 2 k.k., spowodowało, że do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 3 października 2003 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny (Dz. U. Nr 199, poz. 1935), tj. dnia 9 grudnia 2003 r., przepis art. 156 § 1 pkt 2 k.k. miał treść faktycznie uchwaloną przez Sejm w dniu 6 czerwca 1997 r., i w takim brzmieniu ma zastosowanie do czynów popełnionych do dnia 9 grudnia 2003 r. Zatem, do wskazanej ostatniej daty jednym ze znamion spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu była „długotrwała choroba realnie zagrażająca życiu”, nie zaś „choroba długotrwała” lub „choroba realnie zagrażająca życiu”.

III KK 270/04 – wyrok z dnia 10 maja 2005 r.

Błędne jest twierdzenie, że prędkością bezpieczną w warunkach nocnych jest taka prędkość, która pozwala zatrzymać pojazd

przed przeszkodą, którą dostrzec można w światłach mijania, nawet jeżeli kierujący pojazdem, przestrzegając przepisów ruchu drogowego, nie miał obowiązku liczyć się z pojawieniem się tej przeszkody.

III KK 248/04 – wyrok z dnia 11 maja 2005 r.

Doręczenie stronie tylko fragmentu uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego rozpoczynające bieg terminu do wniesienia kasacji, w sytuacji gdy przyczyny niesporządzenia uzasadnienia w całości leżą po stronie sądu, nie może wywoływać skutków dla strony niekorzystnych, a brak w doręczonym stronie fragmencie uzasadnienia ustosunkowania się do zarzutów zawartych w środku odwoławczym jest rażącym naruszeniem przepisu art. 457 § 3 k.p.k., nawet jeśli w terminie późniejszym brakujący fragment uzasadnienia zostanie sporządzony i stronie tej doręczony.

V KK 41/05 – wyrok z dnia 9 czerwca 2005 r.

1. Z art. 178 ust. 1 Konstytucji, który stanowi, że „sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawiśli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom”, wynikają dla sądów uprawnienia do samodzielnej oceny i ustalenia zgodności podustawowych aktów normatywnych z ustawami, przy rozpoznawaniu także spraw karnych, a w razie stwierdzenia ich niezgodności z ustawami, odmowy ich zastosowania w konkretnej sprawie.

2. Przy tworzeniu przepisów o charakterze porządkowym, mających wypełniać swą treścią dyspozycję przepisu o charakterze „blankietowym”, zawierającego sankcję (np. art. 54 k.w.), wystarczające jest ogólne odesłanie do odpowiedzialności przewidzianej w tym przepisie.

V KZ 21/05 – postanowienie z dnia 14 czerwca 2005 r.

W skrajnych wypadkach trudna sytuacja materialna, uniemożliwiająca stawienie się na rozprawie i udanie się do sądu w celu dowiedzenia się o treści orzeczenia, może być uznana za okoliczność usprawiedliwiającą przekroczenie terminu zawitego.

II KO 25/05 – postanowienie z dnia 15 czerwca 2005 r.

Sąd, któremu przekazano sprawę w trybie art. 37 k.p.k., pozostaje sądem właściwym dla tej sprawy także wtedy, jeżeli po tym przekazaniu zwrócił ją prokuratorowi do uzupełnienia braków postępowania przygotowawczego, a prokurator następnie wniósł uzupełniony lub nowy akt oskarżenia. Sąd ten może zatem stwierdzić swoją niewłaściwość w trybie art. 35 k.p.k. tylko wówczas, gdy czyny zarzucane w akcie oskarżenia czynią ów sąd aktualnie rzeczowo niewłaściwym albo gdy z uwagi na krąg oskarżonych lub zarzuczanych im czynów przestały już istnieć przesłanki, które wcześniej spowodowały przekazanie sprawy temu sądowi.

KSP 3/05 – postanowienie z dnia 16 czerwca 2005 r.

W postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przez organy adwokatury nie przysługuje skarga na przewlekłość postępowania.

KSP 5/05 – postanowienie z dnia 16 czerwca 2005 r.

W postępowaniu o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, nie przysługuje skarga na przewlekłość postępowania.

II KK 257/04 – postanowienie z dnia 16 czerwca 2005 r.

Wynikające z materiału dowodowego sprawy różne wersje wydarzeń nie są równoznaczne z istnieniem niedających się usunąć wątpliwości w rozumieniu art. 5 § 2 k.p.k., bo w takim wypadku sąd orzekający zobowiązany jest do dokonania ustaleń na podstawie swobodnej oceny dowodów i dopiero wówczas, gdy wątpliwości nie zostaną usunięte, to należy tłumaczyć je na korzyść oskarżonego.

I KZP 19/05 – postanowienie z dnia 20 lipca 2005 r.

Każde pozbawienie wolności – w tym również zatrzymanie – z wyjątkiem zatrzymania lub tymczasowego aresztowania wobec sprawcy ujętego na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem wyłącza, zgodnie z art. 325c pkt 1 k.p.k., możliwość prowadzenia postępowania przygotowawczego w formie dochodzenia.

I KZP 20/05 – postanowienie z dnia 20 lipca 2005 r.

Jeżeli wyrok nie został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej winy, to sąd odwoławczy, wobec zakazu *reformationis in peius*, nie może ani dokonywać nowych ustaleń faktycznych, w tym przez zmianę opisu czynu, ani w tym celu uchylać wyroku i przekazywać sprawy do ponownego rozpoznania.

I KZP 21/05 – postanowienie z dnia 20 lipca 2005 r.

Wyrażenie „bezpośrednio potem” (art. 325c pkt 1 k.p.k.) w określonych warunkach, tj. przy zachowaniu nieprzerwanej ciągłości czasowej między czynem, zawiadomieniem o nim policji, jak i dokonywanymi przez policję czynnościami związanymi z pościgiem, może oznaczać także okres nawet kilku dni po popełnieniu przestępstwa.

I KZP 22/05 – postanowienie z dnia 20 lipca 2005 r.

Zarządzenie prezesa (przewodniczącego wydziału, upoważnionego sędziego), stwierdzające bezskuteczność aktu oskarżenia w sprawie z oskarżenia prywatnego z tego powodu, że nie odpowiada on wymaganiom formalnym, wydane w trybie określonym w art. 120 § 2 zd. 2 k.p.k., zamyka drogę do wydania wyroku, a więc przysługuje na nie zażalenie (art. 459 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 1/05

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy funkcjonariusz Służby Granicznej może żądać odsetek za czas opóźnienia w wypłacie uposażenia?”

III SZP 2/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając kontrolę legalności postępowania administracyjnego przed Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów postępowania, które stanowią przesłanki wznowienia postępowania (art. 145 § 1 pkt 1-8 k.p.a.) lub przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji (art. 156 § 1 pkt 1-7 k.p.a.) na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. uchyla zaskarżoną decyzję bez konieczności rozpoznania istoty sprawy?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

Prawidłowa treść uchwały z dnia 28 czerwca 2005 r., III SPZP 1/05 (Biuletyn nr 6/05, str. 20) jest następująca:

„Niedopuszczalna jest skarga o wznowienie od postanowienia kończącego postępowanie w sprawie ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.”